

[Peter Duetoft]

noget kunne da også overvejes på dette område. Men det betyder da ikke en samlet omkostningsforøgelse for virksomhederne. Hvorfor skal man hele tiden tage det negative udgangspunkt? Derfor var jeg meget glad for ministerens indlæg, hvor det jo netop bliver understreget, at det, det drejer sig om, er, at man skal bruge forskellige midler og overveje forskellige midler for at klare nogle af de her problemer.

Om dagsordenen må jeg sige, at det er jo altså lidt underligt, at man fra Folketingets talerstol skal stå og diskutere detaljer i nogle forhandlinger. Jeg vil godt sige, at CD var tilhængere af en dagsorden i en debat som denne, fordi vi troede – naivt, men vi troede – at der kunne samles et bredt, bredt flertal om at sende et signal ud fra et næsten samlet Folketing, der sagde: Vi vil gerne gøre noget omkring arbejdsmiljøet. Så havde vi den pudsige oplevelse, at Venstre ikke ville være med, og De Konservative traskede så i hælene på Venstre, fordi Venstre ikke ville være med. Så er der ingen bredde længere. Vi mente så, at en dagsorden ville skade mere, end den ville gavne, fordi den så pludselig kan opfattes, som om det er noget, man er splittet omkring. Derfor ingen dagsorden, og så håber jeg, at nogle af myterne er taget ud af den diskussion.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

CD er jo gået i regering for at holde SF ude, siger de. Det har i hvert fald været en undskyldning igennem lang tid.

Når hr. Peter Duetoft siger, at erhvervslivets konkurrenceevne må ikke forringes, så spørger jeg mig selv: Hvad så med arbejderne? Er der ikke noget, der hedder arbejdere? Er det ikke det materiale, der ærlig talt bruges, når der skal laves en produktion i dette land? Det er man altså ligeglad med; det er den opfattelse, man får af den debat, der er her.

Jeg ved ikke, hvad CD skal have for at kunne opføre sig nogenlunde ordentligt i regeringen, og det skal jeg heller ikke blande mig i. Men jeg vil så konstatere, at hvis jeg ikke hører andet fra Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti, så går jeg ud fra, at de stadig væk er enige i den dagsorden, der lå, og så må vi leve med, at den bliver nedstemt; det er så noget andet. Men hvis vi er enige, er det dog et lille skridt på vejen, for det

kan jo ske, at der kommer et valg, hvorefter vi kan lave tingene om på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan forstå, at arbejdsministeren ikke vil stemme for vores dagsorden. Arbejdsministeren henviser til, at det er, fordi man ikke vil have, at Arbejdsmiljørådet – dvs. arbejdsmarkedets parter – har medindflydelse på arbejdsmiljøplanlægningen. Det er jo det, det drejer sig om, altså regelfastsættelsen.

Jeg vil spørge ministeren, om hun så vil ændre loven, for det er jo en ny holdning i Socialdemokratiet, som hidtil har ønsket, at arbejdsmarkedets parter havde medindflydelse på arbejdsmiljøregelfastsættelsen, som der står i arbejdsmiljøloven. Og har ministeren fortrudt, at hun i november måned sidste år stemte for en dagsorden, hvor parterne i samarbejde med regeringen skulle bestemme reglerne i EU-sager? Eller er der sket dét, at man gerne tillader, at parterne har stor indflydelse på den danske del af EU-lovgivningen, men har fortrudt, at de skal have det på arbejdsmiljølovgivningen? Er regeringen i virkeligheden ved at bevæge sig i retning af dét, vi har set lidt om i pressen, nemlig om at LO i stigende grad ønsker lovgivning frem for aftaler, efter at vi har fået en socialdemokratisk ledet regering?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg bryder mig ikke meget om, at arbejdsministeren bruger udtrykket forvrænget fremstilling. Det er et meget ubehageligt udtryk i en folketingssal; og fremstillingen var totalt korrekt.

Der har været ført talrige forhandlinger, og de eneste to ting, der stod tilbage og har stået tilbage her til det sidste, var, om man skulle sætte »i samarbejde med Arbejdsmiljørådet« ind i stedet for »i høring«, og at »arbejdsmarkedets parter« skulle ind ved siden af »Arbejdstilsynet« – ikke i stedet for, som det sker hos SF, men ved siden af Arbejdstilsynet – i rollen omkring styrkelsen af arbejdsmiljøindsatsen. Det er altså dér, det er sprunget, og jeg forstår ikke, at det mellem regeringen og Venstre og De Konservative skal sprænge på, om vi ønsker samarbejde med Arbejdsmiljørådet